

R.M. Mc Cheyne

IK BEN DE GOEDE HERDER.

Ik ben de goede Herder: de goede Herder stelt zijn leven voor de schapen. Maar de huurling, en die geen herder is, wien de schapen niet eigen zijn, ziet de wolf komen, en verlaat de schapen, en vliedt. En de wolf grijpt ze, en verstroot de schapen. En de huurling vliedt, overmits hij een huurling is, en heeft geen zorg voor de schapen. Ik ben de goede Herder. En Ik ken de Mijnen, en word van de Mijnen gekend. Gelijkerwijs de Vader Mij kent, also ken Ik ook de Vader. En Ik stel Mijn leven voor de schapen. (Joh. 10 : 11-15)

In de vorige verzen hebben wij gezien, dat Christus de Deur is van de stal van de schapen. Laat ons Hem nu beschouwen als de Herder van de schapen. Christus wordt ons in de Heilige Schrift voorgesteld onder zeer vele en onderscheidene namen en titels. Meer dan honderd verschillende namen worden in de Bijbel op Christus toegepast. Hij is de Roos van Saron, de Appelboom, de Plant van naam, de Bruidegom, de Man, de Vriend van zondaren, de Deur, de Weg, de ware Wijnstok, enz. De reden daarvan is, dat niet één naam een volledige beschrijving bevat van Immanuël. Hij is zo groot, zo wonderlijk, zo vervuld met schatten van de genade voor de behoeftige ziel, dat al de namen des Bijbels Zijn wezen nog niet ten halve beschrijven. Hier nu is een van de liefelijkste benamingen: „Ik ben de goede Herder.” Moge God u heden trekken, opdat ge uw verloren zielen in Zijn hand overgeeft!

Wij kunnen de dingen het best verstaan door tegenstelling. Hierom ook stelt Christus zichzelf tegenover de huurling.

I. De huurling.

1. Hij is een huurling. Niets is billijker dan dat de leraars prediken om loon: „U zult een dorsende os niet muilbanden.” (1 Kor. 9 : 9). „Alzo heeft ook de Heere verordend, degenen, die het Evangelie verkondigen, dat zij van het Evangelie leven.” (1 Kor. 9 : 14). Het is niet wenselijk dat de dienaars Gods hun krachten aan andere bezigheden zouden moeten besteden, om daardoor in hun behoeften te voorzien. 'Ongelovige leraars echter geven het doel van hun bediening voor geld prijs. Zo deden zij reeds in oude dagen: „En

deze honden zijn sterk van begeerte, zij kunnen niet verzadigd worden; ja het zijn herders, die niet verstaan kunnen; zij allen keren zich naar hun weg, elkeen naar zijn gewin, elk uit zijn einde." (Jesaja 56 : 11). „Want van hun kleinste aan tot hun grootste toe pleegt een ieder van hen gierigheid, en van de profeet aan tot de priester toe bedrijft een ieder van hen valsheid." (Jer. 6 : 13). „Wee de herders Israëls, die zichzelf weiden! Zullen niet de herders de schapen weiden?" (Ezech. 34 : 2). Zo ook klaagt Paulus over hen in zijn dagen: „Want ik heb niemand, die even alzo gemoed is, dewelke oprechtelijk uw zaken zal bezorgen. Want zij zoeken allen het hunne, niet hetgeen van Jezus Christus is." Ziet, dat is juist het zwarte kenmerk van iedere ongelovige leraar. Hij is een huurling, hij zoekt het zijne, zijn eigen gemak, zijn eigen voordeel, zijn eigen eer.

2. Wie de schapen niet eigen zijn: (vs. 12). Hij heeft geen deel noch lot in de schapen. Gelovige herders hebben een bijzondere betrekking op de schapen. Er is een bijzondere band tussen de leraar en het volk, dat onder zijn bediening behouden is, een band die in eeuwigheid niet zal worden verbroken. Zij zijn vaders: „Want al hadt gij tienduizend leermeesters in Christus, zo hebt gij toch niet vele vaders: want in Christus Jezus heb ik u door het Evangelie geteeld." (1 Kor. 4 : 15). „Mijn kinderkens, die ik wederom arbeide te baren, totdat Christus een gestalte in u krijgje." (Gal. 4 : 19). „Aan Timotheüs, mijn oprechte zoon in het geloof." (1 Tim. 1 : 2). „Ik bid u dan voor mijn zoon, dewelke ik in mijn banden geteeld heb, namelijk Onésimus." (Filemon 10). Zij, die door hun dienst behouden zijn, zullen hun kroon zijn: „Want welke is onze hoop, of blijdschap, of kroon des roems? Zijt gij die ook niet voor onze Heere Jezus Christus in Zijn toekomst? Want u bent onze heerlijkheid en blijdschap." (1 Thess. 2 : 19, 20). Niet alzo is het met zorgeloze leraars, van wie de schapen niet zijn. Zij mogen leermeesters zijn, maar vaders zijn zij niet. In de regel gebruikt God hen niet tot bekering van zielen. Zij hebben geen zonen in het geloof. Zij zullen geen kroon hebben voor de Heere Jezus Christus in Zijn toekomst.

3. Hij heeft geen zorg voor de schapen. (vs. 13). Gelovige herders hebben een bijzondere zorg voor de schapen. Hoe duidelijk blijkt ons dat in Paulus.

1ste. Hij bidt voor hen: „Want ik wil, dat u weet, hoe grote strijd ik voor u heb." (Col. 2 : 1). „Want God is mijn getuige, welke ik dien in mijn geest, in het Evangelie van Zijn Zoons, hoe ik zonder nalaten van u gedenke in mijn gebeden." (Rom. 1 : 9). „Wij danken de God en de Vader van onze Heere Jezus Christus, allen tijd voor u biddende." (Col. 1 : 3).

2e. Hoeveel arbeid legt hij aan hen ten koste: „Gijlieden weet, van de eerste dag af dat de ik in Azië ben aangekomen, hoe ik bij u de ganse tijd geweest ben." (Hand. 20 : 18). „Gedenkt dat ik drie jaren lang, nacht en dag, niet opgehouden heb een iegelijk met tranen te vermanen." (Hand. 20 : 31). „En ik zal zeer graag de kosten doen, en voor uw zielen te koste gegeven worden, hoewel ik, u overvloediger beminnende, minder bemind word." (2 Kor. 12 : 15). „Alzo wij tot u zeer genegen zijnde, hebben u graag willen mededelen niet alleen het Evangelie van God, maar ook onze eigen zielen, daarom dat u ons lief geworden waart. Want u gedenkt, broeders! onze arbeid en moeite: want nacht en dag werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn, hebben wij het

Evangelie van God onder u gepredikt.” (1 Thess. 2 : 8, 9). 3e. Hoeveel tranen heeft hij voor hen gestort: „Want ik heb ulieden uit vele verdrukking en benauwdheid des harten, met vele tranen geschreven.” (2 Kor. 2:4). „Opdat wederom, als ik zal gekomen zijn, mijn God mij niet vernedere voor u, en ik rouw hebbe over velen, die te voren gezondigd hebben.” (2 Kor.12 : 21). „Want velen wandelen anders, van dewelke ik u dikwijls gezegd heb, en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden des kruises van Christus zijn.” (Fil. 3 : 18). Welk een blijdschap gevoelde hij over hen: „Want nu leven wij, indien u vast staat in de Heere. Want wat dankzegging kunnen wij Gode wedergeven voor u, vanwege al de blijdschap, waarmede wij ons om uwentwil verblijden voor onze God?” (1 Thess. 3 : 8, 9).

Alzo is het geenszins met de ongelovige herder. Hij heeft geen zorg voor de schapen. Zij zijn niet zijn broeders en zusters. Hij moge hen broeders noemen. Maar zij zijn niet zijn blijdschap en kroon. Zij zijn niet zijn geestelijke kinderen: „Hij heeft geen zorg voor de schapen.”

4. Hij vliedt. Door de wolf worden in de Bijbel verstaan: óf de valse leraars, óf de vervolgingen van de wereld: „Want dit weet Ik, dat na mijn vertrek zware wolven tot u inkomen zullen, die de kudde niet sparen.” (Hand. 20 : 29). „Ziet Ik zend u als schapen in het midden van de wolven.” (Matth. 10 : 16). „Ziet, Ik zend u als lammeren in het midden van de wolven.” (Luk. 10 : 3). Ketterij en vervolging zijn de twee grote gevaren, aan welke de schapen zijn blootgesteld. Juist in die tijden staan de gelovige leraars het standvastigst op hun post, al zou het hun ook het leven kosten. Maar de huurling vliedt. Hij behoedt de kudde niet door een gezonde leer voor de ketterij. Hij is geen schild om de kudde te bewaren voor de pijlen van een God hatende wereld.

O, mijn broeders, bidt de Heere, dat Hij aan Schotland gelovige leraars geve en doe behouden, geen huurlingen, wie de schapen niet eigen zijn, die geen zorg hebben voor de schapen, maar vlieden bij de nadering van de wolf. Bidt om heilige, zichzelf verloochenende herders, die zichzelf toewijden aan en door God gebezigd worden in de dienst van Christus, en hun leven niet te dierbaar achten.

II. **De goede Herder:** „Ik ben de goede Herder: de goede herder stelt zijn leven voor de schapen.” (vs. 11). „Ik ben de goede Herder, en Ik ken Mijn schapen, en word van de Mijnen gekend.” (vs. 14). De Heere Jezus geeft hier de kentekenen op, waarin Zijn uitnemendheid als Herder blijkt:

1. *Hij geeft Zijn leven voor de schapen.* Hieruit blijkt in de eerste plaats Zijn voortreffelijkheid. Hierin munt Hij uit boven alle anderen. Jakob was een gelovige herder: „Ik ben geweest, dat mij bij dag de hitte verteerde, en bij nacht de vorst, 'en dat mijn slaap van mijn ogen week.” (Gen. 31 : 40). Maar de goede Herder geeft Zijn leven voor de schapen. David was een gelovige herder: „Uw knecht weidde de schapen van zijn vaders, en er kwam een leeuw en een beer, en nam een schaap van de kudde weg. En ik ging uit hem na, en ik sloeg hem, en redde het uit zijn mond; toen hij tegen mij opstond, zo vatte ik hem bij zijn baard, en sloeg hem, en doodde hem.” (1 Samuël 17 : 34, 35). Maar wat was dit in vergelijking van hetgeen Christus heeft gedaan? „Ik stel Mijn leven voor de schapen.” De schapen waren veroordeeld om te sterven. Dit vonnis

was over hen allen uitgesproken: „U zult de dood sterven.” (Gen. 2 : 17). Allen waren op het punt om in de hel geworpen te worden, toen Hij sprak: „Zie, Ik kom.” (Psalm 40 : 8). Hij stelde Zijn leven voor de schapen.

- Merkt op, dat het niet slechts de tijdelijke dood was. Zijn dood was gelijk aan de eeuwige dood des zondaars. Hij stierf onder de toorn van God: „Zwaard! ontwaak tegen Mijn Herder, en tegen de Man, die Mijn metgezel is, spreekt de Heere van de heirscharen.” (Zach. 13 : 7). „Wij dwaalden allen als schapen, en wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de Heere heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen.” (Jesaja 53 : 6). „Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout.” (1 Petrus 2 : 24). Hij is tot een vloek gemaakt voor ons.
- Merkt op, dat Hij het vrijwillig deed: „Ik leg Mijn leven af.” „Niemand neemt hetzelfde van Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af.” (vs. 18). „Gelijkerwijs ook Christus ons liefgehad heeft, en Zichzelf voor ons heeft overgegeven.” (Ef. 5 : 2). „Die Zichzelf voor ons gegeven heeft.” (Tit. 2 : 14). „Die Zichzelf gegeven heeft tot een rantsoen voor allen.” (1 Tim. 2 : 6). Hierin juist bestaat de goedheid en voortreffelijkheid van de Herder. Hij was zulk een Herder, die Zijn leven vrijwillig aflegde. Hoeveel zullen wij in Jezus te bewonderen hebben, wanneer wij Hem zien zullen gelijk Hij is. De hoogste tonen van het nieuwe gezang zullen echter worden uitgelokt door het zien van de littekenen van de nagels in Zijn handen en voeten, en van de wonde in Zijn zijde. „Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met uw bloed.” (Openb.5 : 9). Hierdoor ook is Christus aantrekkelijker dan enig voorwerp: „En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken.” (Joh. 12 : 32). O, mijn broeders, hoe verhard moet u zijn, indien ge u niet getrokken gevoelt om alles voor Jezus te verlaten!

2. Hij kent Zijn schapen: „Ik ken Mijn schapen.” Christus kent de schapen, gelijk de Vader Hem kent. De Vader heeft de Zoon gekend van alle eeuwigheid. „Toen was Ik een voedsterling bij Hem, en Ik was dagelijks Zijn vermaken, te aller tijd voor Zijn aangezicht spelende.” (Spr. 8 : 30). Hij was in de schoot van Zijn Vader. Zo ook kende deze goede Herder Zijn schapen van alle eeuwigheid: „Uitverkoren voor de grondlegging van de wereld.” (Ef. 1 : 4).

(1) De Vader kende de Zoon met een kennis van de meest volmaakte blijdschap en liefde: „Ik was dagelijks Zijn vermaken.” Bij Zijn doop kwam een stem van de hemel, zeggende: „Deze is Mijn geliefde Zoon in dewelke Ik Mijn welbehagen heb.” (Matth. 3 : 17). Zo ook kent Christus Zijn schapen: „Geheel bent u schoon, mijn vriendin! en er is geen gebrek aan u.” (Hooglied 4 : 7). „De Koning is als gebonden op de galerijen,” (Hooglied 7 : 5). „Hoe schoon zijt gij, en hoe liefelijk zijt gij, o liefde in wellusten.” (Hooglied 7 : 6). „Wend uw ogen van Mij af, want zij doen Mij geweld aan.” (Hooglied 6 : 5).

(2) De Vader kent de Zoon door al Zijn lijden heen. Zo ook kent Christus Zijn schapen. Hij kent hun angsten. „In al hun benauwdheden was Hij benauwd.” (Jesaja 63 : 9). Hij kent hun afzwerpingen. „Ik weet uw werken, dat gij zijt noch koud noch heet.” (Openb. 3 : 15). De Vader zal de Zoon kennen tot in alle eeuwigheid. En zo ook zal de

Zoon Zijn schapen eeuwig kennen. Zij zullen niet meer hongeren, en zullen niet meer dorsten, en de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte. (Openb. 7 : 16).

3. “Ik word van de Mijnen gekend”. Christus kent de Vader volkomen: „Niemand weet wie de Vader is, dan de Zoon.” (Luk. 10 : 22). „Rechtvaardige Vader! de wereld heeft U niet gekend, maar Ik heb U gekend.” (Joh. 17 : 25). Zo ook wordt Christus door Zijn schapen gekend. „Hij geeft hun de Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis.” (Ef. 1 : 17). Hij openbaart Zichzelf aan hen op een geheel andere wijze dan Hij Zich aan de wereld openbaart. Hij geeft hun het rechte verstand om Hem te kennen. Hierin bestaat de volmaaktheid van onze Herder, dat Hij Zichzelf aan ons openbaart, dat Hij ons Zijn liefelijkheid en dierbaarheid doet zien, en ons tot Zich trekt. „Ik word van de Mijnen gekend.”

Broeders, kent u de Heere Jezus Christus? Heeft Hij Zijn onnaspeurlijke rijkdom aan u geopenbaard, en u getrokken en overreed om alles voor Hem te verlaten?